

додану вартість, що сприяє розвитку економічної системи.

Отже, на сьогодні використання підприємницьких підходів до вирішення соціальних проблем дозволить певною мірою зняти навантаження на державний бюджет щодо окремих соціальних видатків, забезпечити не лише захист, але й особистісний розвиток для соціально вразливих груп суспільства. Соціальні підприємства повинні створюватися для покращення якості життя територіальної громади або соціально вразливих груп населення.

#### *Бібліографія:*

1. Кіреєва О. Б. Соціальне підприємництво як засіб соціального розвитку / О. Б. Кіреєва // Пробл. упр. соц. та гуманіст. розв.: матеріали III регіон. наук.-практ. конф. / за заг. ред. В. Г. Вікторова. – Д.: ДРІДУ НАДУ, 2009. – С. 79-82.

2. Овсянюк-Бердадіна О. Ф. Соціальне підприємництво як інноваційний інструмент вирішення суспільних проблем: передумови становлення та активізації / О. Ф. Овсянюк-Бердадіна, Ж. Л. Крисько // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2016. – Вип. 6(2). – С. 129-132.

#### **Світлана СМЕРЕКА**

слухачка магістратури за спеціальністю  
«Публічне управління та адміністрування»  
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри  
менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

### **ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

Управлінська праця є специфічним видом розумової праці, функціональним призначенням якого є безпосереднє управління діями й поведінкою людей у процесі виконання поставлених завдань. Функціональне призначення управлінської праці визначає її характерні ознаки, властиві діяльності керівника в процесі спілкування з підлеглими. Безпосереднім результатом цієї праці є цілеспрямована діяльність структурних підрозділів органу місцевого самоврядування, спрямованих на реалізації визначених законодавством делегованих та самоврядних повноважень та функцій.

Особливостями управлінської діяльності в органах місцевого

самоврядування, за висновками науковців [2-3], є наявність встановлених законодавством обмежень та процедур, обумовлених реалізацією державної політики та пов'язаних з цим проблем. До таких проблем, зокрема, відносяться: труднощі конкретизації характеру та результатів управлінської діяльності що, відповідно, ускладнює визначення кількісних та якісних характеристик цієї роботи, а також відсутність чітких критеріїв та показників її ефективності; суперечливість між цільовими установками діяльності та ресурсними забезпеченням для їх досягнення; наявність спектру проблем в питаннях регламентації та стандартизації системи управління, а також проблем, пов'язаних з мотивацією управлінського персоналу, зайнятого в системі публічного управління і адміністрування.

Управлінські роботи розрізняються залежно від рівня управління, на якому вони виконуються. Виділяють управлінські роботи керівника, управлінські роботи фахівця і управлінські роботи виконавця. Управлінські роботи відрізняються за технологічним змістом, проте, процес управління, незалежно від технологічних особливостей виконуваних робіт, має схожі характеристики

Важливою структурною характеристикою управлінської діяльності є його функціональна структура, тобто структура виконання робіт. У функціональній структурі можна виділити три види функцій: загальні, спеціальні та конкретна функціональна робота. У процесі управління його суб'єкти вирішують найрізноманітніші проблеми – організаційного, економічного, технічного, соціально-психологічного, правового характеру.

Організація управлінської праці є результатом упорядкованої діяльності і невід'ємною складовою частиною управління [4]. Безпосередньою метою управління працею визначено координацію спільних зусиль колективу і забезпечення погоджених дій його членів, спрямованих на досягнення конкретних запланованих результатів. Процес організації управлінської праці складається з виконання наступних організаційно-адміністративних операцій:

а) службово-комунікаційних (передача й прийом усної інформації шляхом телефонних розмов, огляду робочих місць, прийому співробітників і відвідувачів, пересування);

б) адміністративно-розпорядничьких (доведення рішень до виконавців шляхом видачі усних розпоряджень, письмових наказів, вказівок, формулювання завдань для виконавців або затвердження, складання ними особистих планів роботи, усного інструктажу в процесі

виконання завдань і доручень, складання й затвердження письмових інструкцій);

в) координаційних (взаємодія роботи підрозділів і служб шляхом проведення нарад і засідань, складання плану-графіка виконання роботи із вказівкою виконавців і термінів);

г) контрольних-оцінюваних (контроль виконання наказів, рішень, нарад, планів, завдань, доручень, оцінка роботи колективів, підрозділів і виконавців, заохочення й покарання).

Вся різноманітність управлінських процедур може бути класифікована на підставі розмежування таких основних стадій (етапів) управлінського процесу як: розроблення та прийняття управлінських рішень, тобто актів управління; організація виконання прийнятих рішень за допомогою різноманітних методів та прийомів здійснення управлінських дій; контроль за виконанням рішень та перевірка наслідків управлінської діяльності.

Слід зазначити, що всі управлінські процедури в органі місцевого самоврядування регламентуються цілою низкою документів як внутрішнього, так і зовнішнього характеру.

Важливим напрямом управлінської праці в органі місцевого самоврядування є адміністративна діяльність. Адміністративна діяльність розуміється як управління конкретною поточною діяльністю виконавців, які виконують роботу та реалізують свої функції і обов'язки. За висновками фахівців, адміністративна діяльність є частиною робіт, яка виконується будь-яким керівником на будь-якому рівні управління [4]. До завдань адміністративного управління відноситься: забезпечення видачі й розуміння завдання виконавцями; ресурсне забезпечення завдання; контроль за його виконанням; контроль за виконанням реалізації завдання; внесення коректив у реальному режимі часу, в процесі виконання завдання.

Управлінські процеси в органі влади здійснюються на основі розроблених регламентів та стандартів виконання державних функцій і процедур надання адміністративних послуг. Одним із видів такого регламентів в діяльності органу місцевого самоврядування є регламенти прийняття управлінських рішень. Сьогодні набувають надзвичайної актуальності чіткі вимоги та обмеження щодо управлінських рішень органів влади. При цьому такі вимоги стосуються процесу та технологій прийняття рішень. У технологічному аспекті, згідно регламенту, процес прийняття управлінських рішень є певною та безперервною в часі послідовністю дій, які об'єднані у відповідні етапи стосовно якісного

змісту та однорідності тих операцій, що необхідні для їхнього здійснення.

В сучасних умовах розвитку децентралізаційних процесів особливої уваги потребують такі недостатньо або цілком нерегульовані сьогодні процедури управлінської діяльності в органі місцевого самоврядування, як: координування та організація спільної діяльності всіх органів влади у питаннях розв'язання економічних та соціальних проблем територіального розвитку; погодження та візування управлінських документів; розгляд та розв'язання спорів між органами виконавчої влади (і посадовими особами); підвищення ефективності та результативності реалізації прийнятих управлінських рішень; стандартизація та регламентація управлінської діяльності тощо.

#### *Бібліографія*

1. Про місцеве самоврядування. Закон України (зі змінами від від 09.02.2017№ 1850-VIII ) – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua/>

2. Мороз О. Ефективність публічного управління у виконавчих органах місцевого самоврядування / О.Мороз – Економіка і організація управління –№ 3 (23) . – 2016

3. Бакуменко В.Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики: монографія / В.Д. Бакуменко та ін. – К.: Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.

4. Муніципальний менеджмент: навч. посібник / Монастирський Г.Л, Мельник А.Ф., Дудкіна О.П. – Тернопіль, ТНЕУ, 2009. – 420с.

**Володимир СОЛОВСЬКИЙ**

слухач магістратури за спеціальністю

«Менеджмент»

(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Сковчиляс С.М.)

### **УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА**

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин, в умовах економічної кризи, проблема підвищення ефективності інноваційної діяльності вітчизняних підприємств набуває принципового значення. Необхідність дослідження інноваційного потенціалу підприємства є актуальним науковим завданням, оскільки знання його основних складових та ступеня їх розвитку визначає майбутні напрями розвитку діяльності підприємства. Крім того, ефективне функціонування та